

praniem w gorącej wodzie z mydłem jest wzbro-  
nione.

(2) Bielizna brudna powinna być przechowywa-  
na oddzielnie od czystej w specjalnych schowkach.

§ 11. We wszystkich pomieszczeniach powinny  
znajdować się na miejscach widocznych i dostępnych  
spluwaczki napełnione wodą, dające się łatwo oczy-  
ścić, oraz kosze do śmieci i odpadków.

§ 12. (1) Wszystkie pomieszczenia i urządzenia,  
korytarze, sienie, klatki schodowe w zakładach, wy-  
mienionych w § 1, powinny być utrzymywane w czy-  
stości i porządku i być wolne od robactwa. Dotyczy  
to również należących do budynku terenów niezabudowanych; podwórza powinny mieć nawierzchnię  
twardą. Na podwórzu powinien znajdować się śmiet-  
nik i ustęp publiczny.

(2) W każdym pokoju dla gości, w zakładach,  
wymienionych w § 1, powinien znajdować się w  
miejscu widocznym egzemplarz rozporządzenia ni-  
niejszego.

(3) W każdym zakładzie powinna znajdować  
się księga zażeń o stronicach ponumerowanych  
i oparafowanych przez władzę nadzorczą.

§ 13. W każdym z zakładów, wymienionych w  
§ 1 ust. (1), powinny, o ile pełnione są w nich dyżu-  
ry, być osobne suche, odpowiednio obszerne i widne,  
pomieszczenia dla osób dyżurujących.

§ 14. (1) Każdy z zakładów, wymienionych w  
§ 1 ust. (1), przed otwarciem powinien być poddany  
szczegółowemu oględzinom sanitarnym dla stwierdze-  
nia, czy odpowiada przepisom rozporządzenia niniej-  
szego.

(2) Nadzór nad zakładami, wymienionymi w § 1,  
należy do powiatowych władz administracji ogólnej.

(3) Jeżeli zakład nie jest dostosowany do wy-  
magań rozporządzenia niniejszego, władza nadzor-  
cza może zażądać usunięcia usterek i braków w ter-  
minie przez nią określonym, a po bezskutecznym  
upływie tego terminu — zakład zamknąć; żądań tych  
jednak stawiać nie należy, jeżeli powyższe usterek  
i braki ze względu na szczególne warunki zakładu  
nie mają większego znaczenia, a usunięcie ich było-  
by połączone z niestosunkowo wielkimi trudnościami  
lub kosztami. Jeżeli usterek i braków mogą przy-  
czynić się do zachorowań na jedną z chorób, wymie-  
nionych w art. 2 pkt. 1 — 28 ustawy z dnia 21 lute-  
go 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o  
ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198), władza  
nadzorcza może zakład niezwłocznie zamknąć do  
czasu usunięcia tych usterek i braków.

§ 15. Winni przekroczenia przepisów niniej-  
szego rozporządzenia ponoszą odpowiedzialność w  
myśl art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapo-  
bieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu  
(Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 198).

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w ży-  
cie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Tracą moc obowiązującą rozporządzenia z dnia  
23 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 78)  
i z dnia 13 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27,  
poz. 165).

Minister Opieki Społecznej: Jerzy Paciorkowski

353.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 lipca 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o ul-  
gach w spłacie zaległości z tytułu ubezpieczeń spo-  
łecznych.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 10 marca  
1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz za-  
ległych składek i opłat na rzecz niektórych publicz-  
no - prawnych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P.  
z 1935 r. Nr. 50, poz. 336) zarządzam co następuje:

### I. Przepisy wstępne.

§ 1. (1) Rozporządzenie niniejsze dotyczy za-  
ległych należności na rzecz b. kas chorych, b. Zakła-  
dów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, b. Zakła-  
dów Ubezpieczenia od Wypadków we Lwowie, b. Zakła-  
dów Ubezpieczenia od Wypadków w Królewskiej  
Hucie (w Chorzowie), b. Zakładów Ubezpieczeń od  
Wypadków w Rolnictwie w Poznaniu, b. Bractwa  
Górniczego w Krakowie oraz Ubezpieczalni Krajo-  
wej w Poznaniu, powstałych z tytułu ubezpieczeń  
społecznych za czas do dnia 31 grudnia 1933 r.

(2) Przez zaległe należności rozumie się wyka-  
zane w dniu 1 lipca 1935 r. zadłużenie z tytułu skła-  
dek i opłat ubezpieczeniowych, odsetek zwłoki, kar  
i grzywien.

(3) Ilekroć w rozporządzeniu niniejszem mówi  
się o zobowiązaniach z tytułu ubezpieczeń społecz-  
nych po dniu 1 stycznia 1934 r., należy rozumieć  
przez nie należności, pobierane przez ubezpieczalnie  
społeczne, z wyłączeniem należności Ubezpieczalni  
Krajowej w Poznaniu, pobieranych na podstawie  
przepisów o ubezpieczeniu inwalidzkim robotników  
rolnych.

§ 2. Ulg przewidzianych w rozporządzeniu ni-  
niejszym udzielają:

- 1) właściwe ubezpieczalnie społeczne z urzę-  
du — co do zaległych należności b. kas cho-  
rych;
- 2) Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu — co  
do zaległych należności z tytułu ubezpiecze-  
nia inwalidzkiego robotników rolnych;
- 3) Zakład Ubezpieczeń Społecznych — co do  
wszelkich innych zaległych należności, obję-  
tych rozporządzeniem niniejszem.

### II. Należności b. kas chorych.

§ 3. (1) Umarza się 30% zaległych należności  
b. kas chorych. Umorzeniem w pierwszym rzędzie  
objęte będą odsetki zwłoki, należne po dzień 1 lip-  
ca 1935 r.

(2) Po dokonaniu umorzenia ustala się saldo za-  
dłużenia poszczególnych dłużników na dzień 1 lipca  
1935 r. W dalszych przepisach przez „saldo” należy  
rozumieć saldo w myśl przepisu niniejszego.

§ 4. (1) Zapłatę 40% salda, o którym mowa w  
§ 3 ust. (2), odracza się, z zastrzeżeniami określo-  
nemi w § 5 ust. (3) i w § 6, wszystkim dłużnikom do  
dnia 30 czerwca 1936 r. pod warunkiem, że do dnia  
15 lutego 1936 r. uiszcza wszystkie swoje zobowią-  
zania wobec instytucji ubezpieczeń społecznych

z tytułu ubezpieczeń społecznych za czas od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 grudnia 1935 r., a nadto poczynając od dnia 11 kwietnia 1936 r. nie będą zalegali z opłatą składek z tytułu ubezpieczeń społecznych także za czas od dnia 1 stycznia 1936 r.

(2) Dłużnicy, którzy we właściwym terminie nie uiszczą zobowiązań, określonych w ust. (1), tracą prawo do dalszego odroczenia i obowiązani są bezzwłocznie uiścić całą odroczoną część salda w wysokości 40%.

(3) Dłużnikom, którzy uczynią zadość warunkom przewidzianym w ust. (1), rozkłada się płatność wymienionej w tym ustępie części salda (40%) na cztery równe raty półroczne, z których pierwsza płatna będzie 1 października 1936 r., druga — 1 kwietnia 1937 r., trzecia — 1 października 1937 r., czwarta — 1 kwietnia 1938 r. Nieuiszczenie w terminie wyznaczonym jednej raty powoduje utratę prawa dalszej ratalnej spłaty i natychmiastową wymagalność raty nieuiszczonej w terminie oraz rat pozostałych.

(4) Ulgi, określone w ust. (1), (2) i (3), stosuje się z zastrzeżeniem, wynikającym z przepisu § 5 ust. (3).

§ 5. (1) Zapłatę pozostałej części salda w wysokości 60% odracza się z tem, że do dnia 15 stycznia 1938 r. może ona ulec umorzeniu na warunkach następujących:

- 1) dłużnikom, którzy zobowiązania swe wobec instytucji ubezpieczeń społecznych z tytułu ubezpieczeń społecznych za czas od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 marca 1935 r. uiszczą przed dniem 1 października 1935 r. — umorzy się 10% salda;
- 2) dłużnikom, którzy zobowiązania wymienione w pkt. 1), przypadające za czas od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 grudnia 1935 r., uiszczą przed dniem 16 lutego 1936 r. umorzy się 20% salda;
- 3) dłużnikom, którzy zobowiązania wymienione w pkt. 1), przypadające za czas od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 grudnia 1936 r., uiszczą przed dniem 16 stycznia 1937 r. — umorzy się 15% salda;
- 4) dłużnikom, którzy zobowiązania wymienione w pkt. 1), przypadające za czas od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 grudnia 1937 r., uiszczą przed dniem 16 stycznia 1938 r. — umorzy się 15% salda.

(2) Wobec dłużników, którzy przed dniem 1 października 1935 r. nie uiszcili wszelkich zobowiązań z tytułu ubezpieczeń społecznych za czas od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 marca 1935 r., umorzenie, przewidziane w pkt. 1) ust. (1), mimo to będzie stosowane, jeżeli dłużnicy ci udowodnią, że wpłaty dokonane przez nich do ubezpieczalni społecznych w czasie od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 30 września 1935 r. co najmniej dorównują w sumie należnościom z tytułu ubezpieczeń społecznych, które przypadają do zapłaty w okresie od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 marca 1935 r.

(3) W razie utraty prawa do umorzenia, przewidzianego w jednym z punktów ust. (1), nieumorzona w myśl odpowiedniego punktu część salda staje

się natychmiast wymagalna i ponadto dłużnik traci prawo do ulg, określonych w § 4.

§ 6. Dłużnicy, którzy przestali zatrudniać pracowników albo zamknęli zakład pracy, będą korzystali z umorzeń, przewidzianych w przepisach § 5 ust. (1) i (2), jeżeli we wskazanych tam terminach uiszczą każdorazowo co najmniej 10% salda oraz będą odpowiadali pozostałym warunkom, w przepisach tych określonym. Niedotrzymanie któregośkolwiek warunku pociąga za sobą skutki, przewidziane w § 4 ust. (3) zdanie drugie i w § 5 ust. (3).

§ 7. (1) Od zadłużenia na saldzie pobiera się odsetki zwłoki tylko wówczas, gdy zadłużenie stanie się w myśl przepisów rozporządzenia niniejszego natychmiast wymagalne z powodu niedotrzymania przez dłużnika warunków, określonych w rozporządzeniu niniejszem, albo gdy zadłużenie nie zostanie całkowicie spłacone do dnia 1 kwietnia 1938 r.

(2) Tytułem odsetek zwłoki pobiera się od kwot, przypadających do zapłaty, 6% w stosunku rocznym, licząc od dnia 1 lipca 1935 r. do końca miesiąca kalendarzowego, poprzedzającego spłatę zadłużenia.

§ 8. (1) Prócz ulg, przewidzianych w przepisach poprzedzających, dłużnikom, którzy w okresie do dnia 30 czerwca 1936 r. będą skutecznie wpłaty na poczet zaległości objętych saldem, a nie zalegają z opłatą składek ubezpieczeniowych, przypadających z tytułu ubezpieczeń społecznych za czas po dniu 1 stycznia 1934 r., każda wpłata będzie zaliczona w stosunku 200% wpłaty, jeżeli została uskuteczniiona w czasie do dnia 31 marca 1936 r., i w stosunku 150% wpłaty, jeżeli została uskuteczniiona w czasie od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 1936 r.

(2) Niezależnie od przepisu ust. (1) wszyscy dłużnicy mogą do dnia 31 grudnia 1936 r. spłacić zadłużenie objęte saldem w stosunku 1 = 1.25.

### III. Należności pozostałych instytucji ubezpieczeń społecznych.

§ 9. (1) Spłatę zaległych należności (§ 1) pozostałych instytucji ubezpieczeń społecznych, wymienionych w § 1, odracza się do dnia 15 lutego 1936 r. z zastrzeżeniem przepisu § 11, oraz obniża się o połowę odsetki zwłoki, należne po dzień 1 lipca 1935 r., co jednak nie dotyczy kwot odsetek już obniżonych do 6% lub 4% w myśl ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o ułatwieniu spłaty zaległych składek i opłat na rzecz instytucji ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 237).

(2) Celem ustalenia kwoty odsetek zwłoki, należnych po dzień 1 lipca 1935 r., wszelkie wpłaty na poczet zaległych należności, uskutecznione w czasie od dnia 9 kwietnia 1934 r. do dnia 1 lipca 1935 r., zaliczone zostaną na pokrycie odsetek zwłoki dopiero po pokryciu innych zaległych należności.

§ 10. Po upływie terminu odroczenia spłata zaległych należności zostanie rozłożona:

- 1) w równych ratach na okres 3 lat, licząc od dnia 15 lutego 1936 r., jeżeli dłużnik nie udzieli odpowiedniego zabezpieczenia (§ 14), a uiścił jednak zobowiązania z tytułu ubezpieczeń społecznych za czas od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 grudnia 1935 r.;



- 2) na okres do 9 lat, licząc od dnia 15 lutego 1936 r., jeżeli dłużnik udzieli odpowiedniego zabezpieczenia (§ 14).

§ 11. (1) Do sum, od których uiszczenia uzależnione jest zaliczenie pracownikowi okresów ubezpieczenia lub wypłata świadczeń, nie stosuje się ani odroczenia, ani rozłożenia na raty, a odroczenie lub rozłożenie na raty już zastosowane — cofa się. Sumy te stają się natychmiast wymagalne pod rygorem, przewidzianym dla spłaty składek bieżących.

(2) Sposób wykonania przepisu ust. (1) nie zwalnia pracodawcy od odpowiedzialności, przewidzianej w art. 112 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

§ 12. (1) Dla ustalenia praw do świadczeń rentowych (uprawnienia do świadczeń, wysokość świadczeń) na zasadzie IV księgi Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 509 i nast.) składki zaległe, ujawnione przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, uwzględnia się narówni ze składkami zapłaconymi w dniu ich ujawnienia, składki zaś zaległe, ujawnione po tym terminie, uwzględnia się narówni ze składkami, zapłaconymi w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(2) Składki, wymienione w ust. (1), z chwilą wymierzenia na ich podstawie świadczeń rentowych, stają się natychmiast wymagalne pod rygorem, przewidzianym dla spłaty składek bieżących.

§ 13. (1) Rozłożenie spłaty zaległych należności, objętych rozdziałem niniejszym, nastąpi na wniosek zainteresowanego dłużnika, zgłoszony do dnia 1 stycznia 1936 r. za pośrednictwem właściwej ubezpieczalni społecznej. Na obszarze Górnego Śląska dłużnik zgłasza wniosek bezpośrednio do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w Chorzowie.

(2) Czynności związane z udzieleniem zabezpieczenia powinny być dopełnione przed dniem 15 lutego 1936 r.

§ 14. (1) Przez odpowiednie zabezpieczenie należy rozumieć, z uwzględnieniem przepisu ust. (2), pupilarne zabezpieczenie hipoteczne w myśl art. 2 pkt. 2 i art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. o sposobie lokowania funduszy przez osoby prawa publicznego, fundacje i osoby niewłasnowolne oraz o sposobie lokowania kaucyj, składanych z tytułu obowiązku publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 141). Dla ustalenia wartości szacunkowej nieruchomości miarodajny jest w zasadzie protokół (zaświadczenie), sporządzony (e) nie wcześniej jak na półtora roku przed zgłoszeniem wniosku (§ 13 ust. (1)), przez biegłych sądowych, urzędy lub banki państwowe, instytucje kredytu długoterminowego, bądź wreszcie przez rzeczoznawców zainteresowanej instytucji ubezpieczeniowej lub rzeczoznawców przez nią wskazanych. Treść wpisu hipotecznego ustala zainteresowana instytucja ubezpieczeń społecznych.

(2) Zainteresowana instytucja ubezpieczeniowa może przyjąć również i inne zabezpieczenie, jeżeli uzna je za odpowiednie.

- (3) Koszty zabezpieczenia ponosi dłużnik.

§ 15. (1) Od zaległych należności, objętych rozdziałem niniejszym, pobiera się odsetki zwłoki, począwszy od dnia 1 lipca 1935 r. w następującej wysokości:

- 1) w razie udzielenia przez dłużnika odpowiedniego zabezpieczenia — 4½% w stosunku rocznym;
- 2) w innych przypadkach — 6% w stosunku rocznym.

(2) Niezależnie od przepisu ust. (1) pkt. 2), właściwa instytucja ubezpieczeń społecznych może dla gospodarstw i przedsiębiorstw rolnych i leśnych zmniejszyć na wniosek dłużnika wysokość odsetek zwłoki do 4½% w stosunku rocznym.

§ 16. Dłużnik nie ma prawa do korzystania z odroczenia, a także z rozłożenia spłaty zaległych należności, bądź też prawo to traci:

- 1) jeżeli nastąpiła likwidacja zakładu pracy lub jeżeli powstanie uzasadniona obawa, że zakład pracy ulegnie likwidacji przed upływem 6 miesięcy;
- 2) jeżeli zalega z opłatą wymagalnej raty dłużej niż 3 miesiące.

#### IV. Przepisy wspólne i przejściowe.

§ 17. Instytucje ubezpieczeń społecznych mogą zezwolić na częściową lub całkowitą spłatę zadłużenia: papierami procentowymi, wymienionymi w art. 249 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym, przez przelew wierzytelności, przeniesienie prawa własności do nieruchomości, przez spłatę towarami, zapomocą wykonania robót lub w inny sposób.

§ 18. Wszystkim zaległym składkom i opłatom, których spłatę unormowano rozporządzeniem niniejszym, przysługują do czasu całkowitego ich uiszczenia, przywileje, przyznane składkom i opłatom na rzecz instytucji ubezpieczeń społecznych w postępowaniu egzekucyjnym i upadłościowym.

§ 19. (1) Dotychczasowe układy w sprawie spłaty zaległych należności, objętych rozporządzeniem niniejszym, ulegną zmianie, na wniosek zainteresowanego, o tyle, o ile są mniej korzystne dla dłużników.

(2) Wejście w życie rozporządzenia niniejszego samo przez się nie uchyla zobowiązań, wpływających z udzielonych instytucjom ubezpieczeń społecznych przez dłużników weksli, czeków i t. p. oraz nie unieważnia dokonanych na rzecz instytucji przelewów wierzytelności. Kwoty stąd wpływające będą jednak na wniosek dłużnika, przeznaczone na spłatę bieżących zobowiązań.

§ 20. Instytucje ubezpieczeń społecznych mogą odpisywać na straty nieściągalne należności ubezpieczeniowe. Warunki, pod jakimi odpisywanie zaległości będzie dokonywane, określa instrukcje Ministra Opieki Społecznej.

§ 21. Środki prawne od decyzji instytucji ubezpieczeń społecznych w sprawach ulg, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, rozstrzygane będą przez organa właściwe do orzekania w sporach o obowiązek ubezpieczenia i na podstawie obowiązujących te organa przepisów o postępowaniu.

§ 22. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1935 r.

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

### 354.

#### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 lipca 1935 r.

##### o asystentach inspekcyjnych.

Na podstawie art. 18 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Na stanowiska asystentów inspekcyjnych mogą być powoływani kandydaci, którzy oprócz kwalifikacji, wymienionych w punktach: 1 i 2 ustępu pierwszego art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy, wykazują się ukończeniem co najmniej szkoły powszechnej oraz znajomością zasad ochrony pracy i zadań inspekcji pracy.

(2) O kwalifikacjach w zakresie znajomości zasad ochrony pracy i zadań inspekcji pracy orzeka okręgowy inspektor pracy po trzymiesięcznym próbnym okresie pracy kandydata na stanowisku asystenta inspekcyjnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

### 355.

#### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 19 lipca 1935 r.

o sposobie dokonywania zgłoszeń i uiszczaniu składek za pracowników, podlegających tylko ubezpieczeniu od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych, z wyjątkiem pracowników rolnych.

Na podstawie art. 21 ust. 7 i art. 218 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) w brzmieniu, nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o zmianie ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie do pracowników, podlegających tylko ubezpieczeniu od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych, z wyjątkiem pracowników rolnych w rozumieniu art. 6 ust. 3 pkt. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o zmianie ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym.

§ 2. Pracodawcy nie są obowiązani do indywidualnego (imiennego) zgłaszania do ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych pracowników, objętych przepisami rozporządzenia niniejszego, jak również do wymeldowywania ich z ubezpieczenia.

§ 3. Pracodawca obowiązany jest w terminie do końca pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego przesłać właściwej ubezpieczalni społecznej na przepisanych formularzach ogólne zestawienie wynagrodzenia pracowników, objętych przepisami rozporządzenia niniejszego, za ubiegły kwartał kalendarzowy, wraz z obliczeniem należnej za ten okres składki. Formularze do obliczania wynagrodzeń i składki ustala Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

§ 4. Składki za ubezpieczenie od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych za pracowników, objętych przepisami rozporządzenia niniejszego, płatne są najpóźniej do końca pierwszego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego za ubiegły kwartał.

§ 5. Jeżeli pracodawca nie złoży w terminach, ustalonych w § 3, przepisanych zestawień i obliczeń, ubezpieczalnia społeczna wymierza należne składki z urzędu na podstawie posiadanych danych lub własnych dochodzeń.

§ 6. Odsetki zwłoki, należne w razie nieuiszczenia składek w przepisany terminie (art. 229 ustawy o ubezpieczeniu społecznym), liczy się od następnego dnia po upływie terminu płatności składek (§ 4), t. j. od początku drugiego miesiąca każdego kwartału, przyczem miesiąc rozpoczęty liczy się za pełny.

§ 7. Przepisy rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 28 grudnia 1933 r. o sposobie dokonywania zgłoszeń w zakresie ubezpieczeń społecznych, uiszczaniu składek i kontroli czynności pracodawców (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 818) mają odpowiednio zastosowanie do ubezpieczenia pracowników, objętych rozporządzeniem niniejszym, z wyjątkiem przepisów §§ 7 ust. 2 i 3, 14 — 16, 19 — 28, 32 — 34, 36 ust. 1, 38 i 43 — 52.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Państwa Polskiego, z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1935 r.

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

### 356.

#### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 lipca 1935 r.

w sprawie wypuszczenia 6% Pożyczki Inwestycyjnej.

Na podstawie art. 1, 3, 9, 11 i 12 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do wypuszczenia wewnętrznej pożyczki inwestycyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 122) zarządzam co następuje: